जरां चैवाप्रतीकारां व्याधिभिश्चोपपीडनं ।
क्लेशांश्च विविधांस्तांस्तान् मृत्युमेव च दुर्ज्जयं ॥ ८० ॥
यादृशेन तु भावेन यद्यत् कर्म्म निषेवते ।
तादृशेन शरीरिणा तत् तत् फलमुपाश्नुते ॥ ८१ ॥
एष सर्व्वः समुद्दिष्टः कर्म्मणां वः फलोदयः ।
नैःश्रेयसं कर्म्मविधिं विप्रस्येमं निबोधत ॥ ८२ ॥
वेदाभ्यासस्तपो ज्ञानमिन्द्रियाणां च संयमः ।
अहिंसा गुरुसेवा च निःश्रेयसकरं परं ॥ ८३ ॥
सर्व्वेषामपि चैतेषां शुभानामिह कर्म्मणां ।
किञ्चिच्छ्रेयस्करतरं कर्म्मोक्तं पुरुषं प्रति ॥ ८४ ॥
सर्व्वेषामपि चैतेषां आत्मज्ञानं परं स्मृतं ।
तद्ध्यग्र्यं सर्व्वविद्यानां प्राप्यते ह्यमृतं ततः ॥ ८५ ॥
षण्णामेषां तु सर्व्वेषां कर्म्मणां प्रेत्य चेह च ।
श्रेयस्करतरं ज्ञेयं सर्व्वदा कर्म्म वैदिकं ॥ ८६ ॥
वैदिके कर्म्मयोगे तु सर्व्वाण्येतान्यशेषतः ।
अन्तर्भवन्ति क्रमशस्तस्मिंस्तस्मिन् क्रियाविधौ ॥ ८७ ॥
सुखाभ्युदयिकं चैव नैःश्रेयसिकमेव च ।
प्रवृत्तं च निवृत्तं च द्विविधं कर्म्म वैदिकं ॥ ८८ ॥